

אהבת הארץ

שירה: רונית אופיר

ציורים: אברהם אופק

אל בורות המים

מילים: נעמי שמר

לחן: נעמי שמר

רק אהבתי
נתנה לי צל בקיץ
ובסערת החול הנוראה
רק אהבתי
בנתה לי עיר ובית
היא חיי, והיא
מותי מדי שעה

אל בורות המים...

שם התאנה
ושם שתילי הזית
ופריחת הרמונים המפלאה,
שם אהבתי
השכורה ולא מיין
את עיניך תעצם לאט-לאט

אל בורות המים...

מאהבתי
הלכתי אל בורות המים
בדרכי מדבר
בארץ לא זרועה
מאהבתי
שכחתי עיר ובית
ובעקבותיך -
בנהיה פרועה -

אל בורות המים, אל בורות המים
אל המעין אשר פועם בקר
שם אהבתי תמצא עדין
מי מבוע
מי תהום
ומי נהר.

ללא כותרת, שנות ה-80, שמן על בד, 27.5 x 35.5

מעבר לנהר

מילים: ניסן כהן-הברון, עפ"י שאול טשרניחובסקי
לחן: ניסן כהן-הברון

מעבר לנהר נדרנו הנה
עברנו חול מדבר אין סוף, אין קצה
ועמנו אהל ומקנה רב,
ועמנו אהל ומקנה רב,
ממקום שם חם עולם,
גם בלילה
באש ילהט.

ללא כותרת, שנות ה־70, שמן על בד, 66 x 33

געגועים להווה

מתוך "תוגת הישראליות", דורון רוזנבלום
לחן: רמי הראל

צריך לאהב את השעה שש בערב,
בתל אביב,
ביום הראשון של החרף,
כבר בשעה שבע אנו עלולים
להתגעגע אליה מאוד.

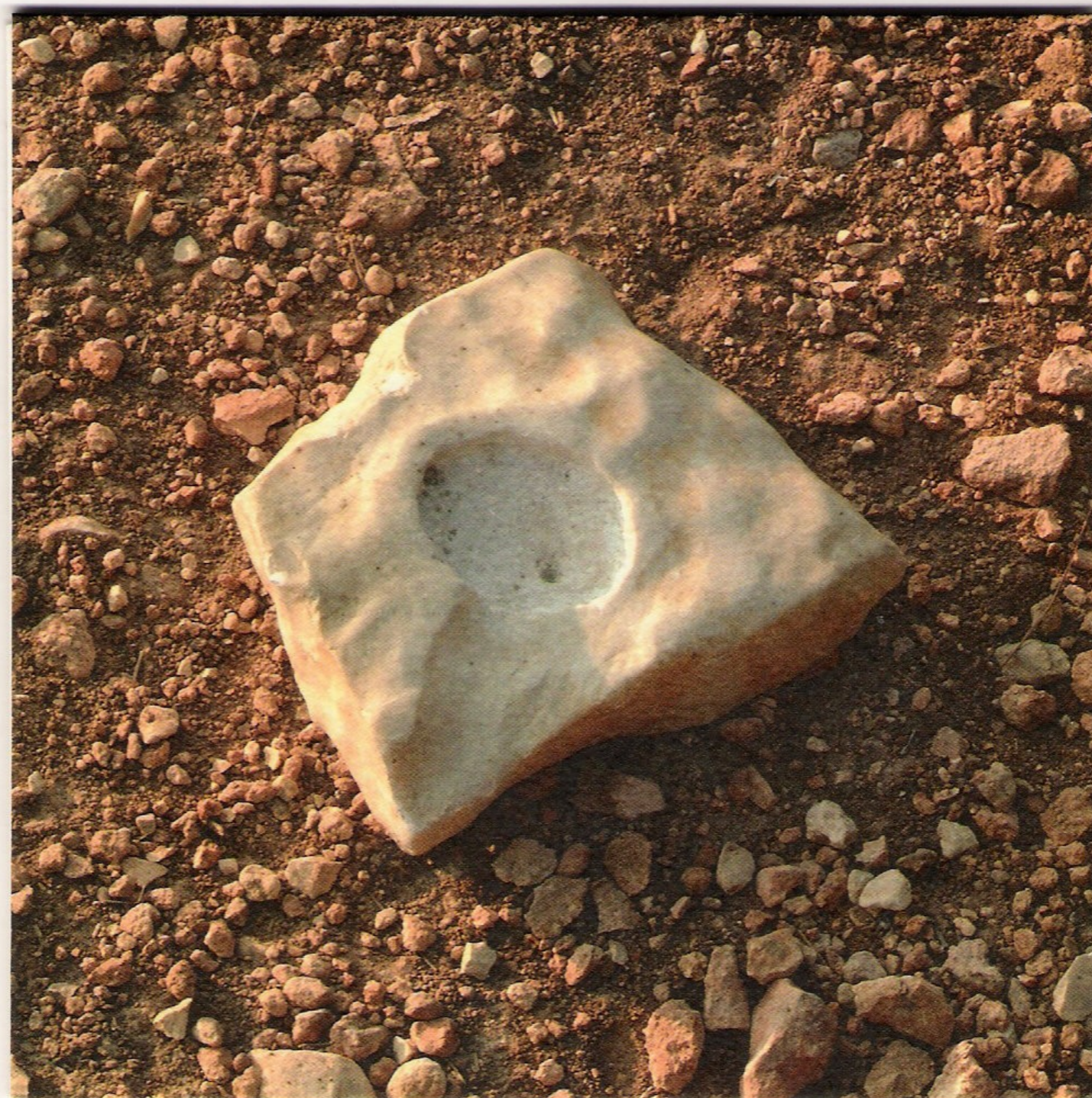
שעה שש בערב בתל אביב, ביום הראשון
של החרף, ענן הלחות שהסתלק פתאום
מן העיר כמו שמיכה שהוסרה,
מאפשר לרגע מציאות אחרת,
אלטרנטיבה לגיהנום הסוגר יום, יום
סביב בועת תל אביב:
ערב צח וממרק, נטול יזע, מלא
בארומה של אחרי הגשם
ובאווירה של כרף וחלין אחרי החגים,
לפני הגזרות, אחרי היוזרה, לפני השפעת,
לפני המלחמה...

צריך לאהב את השעה שש בערב...

השמים שחרים וזרועי כוכבים
הרחובות מלאים בריח גויבות
וקלמנטינות ראשונות.
אור הנורות הצהוב מציף את
חניות הירקות הצבעוניות,
את רבועי החלונות בבתים -
את רבועי מרצפות המדרכה.
כל החניות פתוחות,
כל הקיוסקים עם שלחנות
הפורמיקה, כל בתי הקפה.

השעה המסיימת הזאת מתארכת
לפעמים לשעתיים - שלש,
אבל בדרך כלל זה לא יותר מערב אחד,
שעה אחת, פעם אחת בשנה בהם נדמה
כי יש חיים ישראלים נורמלים, תקינים,
המתקיימים בהנה.

שמחה כנענית רגילה, 1983, עיכרון על נייר, 70 x 50

כמו אדם

מילים: נתן זך
לחן: שלמה יידוב

שיר נולד בחשך בעולם
והוא רוצה אור, והוא רוצה
שיר נולד לעצב, כמו אדם
והוא רוצה תקווה ולא מוצא.

אל תשאל האם השמש עוד תזרח
הלילה יתמלא בכוכבים
אל תשאל האם יש טעם
גם אשר גם כאב הם החיים.

שא איפה עיניך וראית יום חדש
מחכה למעשיך, כמו פעם,
שא איפה עיניך ואל תאמר נואש
שום דבר כאן לא נגמר.

שיר נולד בחשך, כמו אדם,
והוא רוצה אור והוא רוצה
שיר נולד באשר, כמו אדם,
והוא רוצה אור יום והוא מוצא.

אל תשאל האם השמש עוד תזרח
הלילה יתמלא בכוכבים.
אל תשאל האם יש טעם,
גם אשר גם כאב הם החיים.

שא איפה עיניך וראית יום חדש
מחכה למעשיך, כמו פעם,
שא איפה עיניך ואל תאמר נואש
שום דבר כאן לא נגמר.

נוף שחור, 1985, שמן על בד, 66 x 76

אסיף

מילים: איתמר פרת
לחן: נעמי שמר

אָסֵף אֶת הַמַּעֲשִׂים,
אֶת הַמַּלִּים וְהָאוֹתוֹת
כְּמוֹ יְבוּל בְּרֵכָה
כְּבֵד מִשָּׂאת,
אָסֵף אֶת הַפְּרִיחָה
אֲשֶׁר גָּמְלָה לְזַכְרוֹנוֹת
שֶׁל קִיץ שְׁחֵלֶף
בְּטָרֵם עֵת.

וְאֵין יוֹתֵר גְּבֻעוֹל
חוֹלֵם עַל שְׁבִלְתּוֹ
וְאֵין יוֹתֵר נִדְרֵי וְאֶסְרֵי
רַק הַבְּטָחַת הַרוּחַ
כִּי הַגֶּשֶׁם בָּעֵתוֹ
עוֹד יַחֲוֹגֵן אֶת עֶפְרָה
עִם תֵּם תִּשְׁרִי.

אָסֵף אֶת הַמַּעֲשִׂים,
אֶת הַמַּלִּים וְהָאוֹתוֹת
כְּמוֹ יְבוּל בְּרֵכָה
כְּבֵד מִשָּׂאת,
אָסֵף אֶת הַפְּרִיחָה
אֲשֶׁר גָּמְלָה לְזַכְרוֹנוֹת
שֶׁל קִיץ שְׁחֵלֶף
בְּטָרֵם עֵת.

אָסֵף אֶת כָּל מְרֵאוֹת
פְּנֵי הַיָּפִים
כְּמוֹ אֶת הַפְּרִי
וְאֶת הַבֵּר,
הָאֲדָמָה הִיא אֶפְרָה
מִתַּחַת לְשֵׁלֶפִים
וְאֵין לָהּ עוֹד
לְתֵת לָךְ דְּבָר.

והוא היה חורש בטרשין, 1989, טכניקה מעורבת על נייר, 82 x 64

אל בורות המים

נעמי שמר / נעמי שמר

אהבת הארץ

יהודה עמיחי / רונית אופיר

מעבר לנהר

עפ"י שאול טשרניחובסקי / ניסן כהן-הברון

זה לזה

אברהם שלונסקי / רונית אופיר

נענועים להווה

מתוך "תוגת הישראליות", דורון רוזנבלום / רמי הראל

נענועים לסשה

מאיר אריאל / סשה ארגוב

שיר ערש

נתן אלתרמן / סשה ארגוב

ערב של שושנים

משה דור / יוסף הדר

האבן הראשה

יהודה אלחרוזי / רמי הראל

שיר בדואי

אהוד מנור / מתי כספי

מבוע (קטע מוסיקלי)

רמי הראל

תנעי עכשיו

גלי שגיא ורונית אופיר / רמי הראל

כמו אדם

נתן זך / שלמה יידוב

שובי לביתך

דליה רביקוביץ / שם-טוב לוי

פעמי אביב

ח"נ ביאליק / רונית אופיר

על שלושה דברים

רבן שמעון בן-גמליאל עפ"י זכריה / רונית רולנד

בשביל אל הבריכות

יורם טהר לב / אלונה טוראל

הנה תמו יום קרב וערכו

נתן אלתרמן / רונית אופיר

אסיף

איתמר פרת / נעמי שמר

כמו עשב בניסן

רחל שפירא / מישה סגל